

ת"פ 48478/04-14 - מדינת ישראל נגד עידו מנסור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2015

ת"פ 48478-04-14 מדינת ישראל נ'

מנסור

ת"פ 48495-04-14

לפני כב' השופטת מעין בן ארי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עידו מנסור

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יעל גבריאלי ועו"ד עומרי אבודרם

ב"כ הנאשם: עו"ד שימרת צור

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין - ללא הרשעה

כללי

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום מתוקן במסגרתו מיוחסת לו עבירה של **תקיפה חבלנית** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בהתאם לעובדות, ביום 22/4/14 בשעה 18:00 לערך, ברחוב הרברט סמואל בתל אביב, על רקע מתן כוס שתיה חריפה מצד המתלונן לבת זוגתו של הנאשם, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו, באותן הנסיבות ולאחר שהמתלונן ברח מהמקום, דלקו אחריו הנאשם ואחרים ותקפו אותו בשנית ובעודו שוכב על הארץ הכוהו באגרופים ובבעיטות. בהמשך, חבל הנאשם במתלונן באמצעות שבר זכוכית שהיה במקום באזור בית החזה ויד שמאל, כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן שריטות. בנוסף, חבל הנאשם במתלונן 2 באמצעות שבר הזכוכית וגרם לו שריטה.

בהתאם להסכמה שגובשה בין הצדדים, הופנה עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן על מנת שתיבחן, בין היתר, שאלת הרשעתו בדיון, כאשר התביעה הודיעה כי היא תגביל עצמה לעונש של 3 חודשים בעבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 12/5/15 עולה כי הנאשם בן 20, רווק, עתיד להתגייס לצה"ל, מתגורר עם אביו וסבתו בישוב שער אפרים. בתסקיר שנערך בהליך המעצר, נוכח היות הנאשם שיכור בעת ביצוע העבירה, הופנה הנאשם ליחידה להתמכרויות והשתלב בפגישות פרטניות. הנאשם שיתף פעולה ונמסר כי אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול. הנאשם נתון באפיק טיפולי מזה שנה ומפיק ממנו תועלת. ביחס לעבירה בה הודה, הנאשם נטל אחריות חלקית, אך ביטא צער וחרטה נוכח המחיר שהוא ומשפחתו משלמים כיום.

שירות המבחן סבור כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם וישנם גורמים המצמצמים סיכון להישנות עבירות ורמת הסיכון הנשקפת מהנאשם בינונית.

לאור האמור, גילו הצעיר, הימנעות הנאשם מהידרדרות לחברה שולית ומאמצים שעורך הנאשם לגיוס לצה"ל, שירות מבחן המליץ על אפיק טיפולי ודחיית הדיון בחודש על מנת שתיבחן לעומק אפשרות גיוס לצה"ל שכן, כעת טרם התקבלה תשובה בעניינו.

מתסקיר משלים מיום 09/07/15 עולה כי כיום הנאשם עובד בעבודה קבועה כאיש תחזוקה וכן בחנות נעליים ונראה כי בתקופה האחרונה אינו מתרועע עם חברה שולית. השירות התרשם כי הנאשם מצליח להתייחס לקשיים שפניו ולסיבות שהובילו אותו להתנהגות האלימה כלפי המתלונן כאשר חש שהאחרון מזלזל בו. בנוסף, התרשם השירות כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע כאשר אפשרות גיוס של הנאשם מהווה עבורו עוגן לתחילת שינוי. לאור האמור ונוכח תהליך של שינוי חיובי משמעותי עומד השירות על עמדתו מתסקיר מיום 12/05/15 לבחינת אפשרות גיוס הנאשם ולהטלת עונש בעל אופי שיקומי. עולה כי בתקופת הדחייה נבחן עניין גיוס של הנאשם לצה"ל ונכון למועד זה הנאשם עתיד להתגייס למסגרת מקא"ם. הנאשם הוזמן שוב ללשכת הגיוס לחודש נובמבר. לאור האמור, המליץ השירות על דחייה נוספת, עד שתמוצה אפשרות גיוס של הנאשם לצה"ל.

מתסקיר משלים מיום 21.9.15 עולה כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה להתגייס לשירות צבאי (קיים צו לחודש נובמבר) שלדבריו הינה בעלת גבולות ברורים ותאפשר לו להתפתח. הנאשם מסר כי כיום עובד בחברת קייטרינג, מנהל קשר יציב עם הוריו, ומצפה לסיום ההליכים המשפטיים על מנת שיתאפשר גיוס לצה"ל.

שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם, כמי שמפיק תועלת מההליך הטיפולי הממושך ומודע לבעייתיות שבצריכת אלכוהול. על כן המליץ השירות על ענישה שיקומית בעניינו ועל העמדתו בצו מבחן למשך שנה. לעניין הטלת של"צ סבר השירות כי ענישה מסוג זה עלולה להביא קשיים מהותיים בעת שירותו הצבאי של הנאשם ולפיכך המליץ להימנע מהטלת ענישה מוחשית.

לעניין ההרשעה, בהתחשב בעובדה כי הנאשם מבין ומביע חרטה על המעשה ולנוכח התרשמות השירות כי התנהגותו אינה מאופיינת בדפוסים עבריינים ועל מנת שלא לפגוע בעתידו ולחזק כוחותיו החיוביים, המליץ השירות לשקול בחיוב הימנעות מהרשעת הנאשם וזאת בכפוף להטלת צו מבחן, פיצוי למתלונן וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עתר להרשיע את הנאשם בדין נוכח חומרת האירוע. לדברי ב"כ המאשימה, יש לתת משקל לחבלה שנגרמה (ת/1) ולהשית על הנאשם ענישה של שלושה חודשי עבודות שירות לצד רכיבים נוספים. ב"כ הנאשם הדגישה את ההליך הטיפולי המשמעותי אותו הנאשם עבר במשך שנה וחצי, וכן טענה כי יש לדייק בתיאור העובדות של האירוע וכי אין המדובר בדקירה או הצטיידות מראש בחפץ חד. ב"כ הנאשם הגישה צו גיוס לתאריך 1.11.15 (נ/1). שני הצדדים הפנוי לפסיקה רלוונטית הן בנוגע להרשעה או ביטולה של הרשעה והן בכל הנוגע למתחמי הענישה הנוהגים בעבירה בה הודה הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, הדגיש את התהליך הטיפולי הארוך אותו עבר והביע את רצונו להתגייס לצה"ל.

דין והכרעה

כידוע, הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע במיוחס לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל, כפי שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - **הלכת כתב**), הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: האחד - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; השני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו.

בחינת עניינו של הנאשם הביאה אותי למסקנה כי ניתן במקרה שלפני לאמץ את המלצת שירות המבחן אשר התפרשה על פני שלושה תסקירים מפורטים ויסודיים. אין להקל ראש באירוע בו הודה הנאשם במסגרתו חבל בשני מתלוננים לרבות באמצעות שבר זכוכית שמצא במקום. כמו כן, למתלוננים נגרמו חבלות (ת/1) בדמות שריטות. לצד האמור, יש לתת את הדעת לכך שאין המדובר באירוע מתוכן ובהצטיידות של חפץ חד מראש, על כל המשתמע מכך.

במקרה שלפני חברו יחד מקבץ נתונים שיש לתת עליהם את הדעת ואשר תומכים במסקנתי לאמץ את המלצת שירות המבחן:

- א. הנאשם הביע חרטה והודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום אשר תוקן לקולא באופן משמעותי.
- ב. מדובר בנאשם שהיה על גבול הקטינות בעת האירוע.
- ג. לנאשם אין כל עבר פלילי לרבות תיקים פתוחים. מטבע הדברים, טרם ריצה עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות.
- ד. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם לא מתרועע עם חברה שולית.
- ה. שירות המבחן כאמור ליווה את הנאשם עוד מהליכי המעצר, וזאת במשך שנה וחצי, כאשר הוגשו בעניינו

של הנאשם במסגרת התיק העיקרי שלושה תסקירים אשר מהם עולה כי הנאשם השתלב באפיק טיפולי שיקומי ממושך, וזאת בהצלחה מרובה. השירות מציין כי הנאשם מפיק תועלת רבה מהתהליך הממושך ומודע לבעייתיות בהתנהלותו. השירות סבר, לפיכך, כי יש מקום להטלת ענישה שיקומית.

ו. עוד יש להדגיש, כי השירות התרשם מנאשם שאינו אווז בדפוסים עבריינים כלשהם וכי למעשה מדובר באירוע שזר לאורחות חייו.

ז. מדובר בנאשם השומר על קשר משפחתי יציב וכן יציבות תעסוקתית.

ח. הנאשם עתיד להתגייס לצבא ביום 1.11.15 (הוגש צו גיוס סומן נ/1).

מעבר לאמור, סבורני כי קיימת פגיעה קונקרטית בנאשם ככל שיורשע בדין, וזאת כפי שגם ציין שירות המבחן, בכך שייפגע עתידו של הנאשם כמי שמתכוון להתגייס לצבא בזמן הקרוב. ראיתי להדגיש כי רק שילוב הנתונים של גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי או אף תיקים פתוחים, המלצת השירות שהתקבלה לאחר שהוגשו בעניינו שלושה תסקירים, העדר דפוסים עברייניים ותהליך שיקומי ממושך ביותר - מחייבים מסקנה לפיה הרשעה בדין תפגע בעתידו של הנאשם ובתדמיתו ואף בגיוסו לצבא וזאת באופן לא מידתי, בהתאם להלכת כתב האמורה.

לאור האמור, אני רואה לאמץ את המלצת השירות, להימנע מהרשעת הנאשם בדין, להותיר את הקביעה בדבר ביצוע העבירה על כנה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך ויטופל על ידי השירות. כמו כן, יוטל פיצוי לשני המתלוננים, כדלקמן: עבור מתלונן 1 עת/13, יופקד פיצוי בסך 5000 ₪, עבור מתלונן 2, עת/12 יופקד פיצוי בסך 2000 ₪. ניתן לקזז את סכומי הפיצוי מהפקדות הקיימות בתיק. הפיצוי יופקד במזכירות בימ"ש לא יאוחר מיום 1.1.16.

המזכירות והגזברות יעבירו את סכומי הפיצוי למתלוננים בהתאם לטופס פרטים שיוגש על ידי המאשימה.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשע"ו, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי , שופטת